

## Vis

Mihai Eminescu

---

Ce vis ciudat avui, dar visuri  
Sunt ale somnului făpturi:  
A nopții minte le scornește,  
Le spun a nopții negre guri.

Pluteam pe-un râu. Sclipiri bolnave  
Fantastic trec din val în val,  
În urmă-mi noaptea de dumbrave,  
Înainte-mi domul cel regal.

Căci pe o insulă în farmec  
Se nălță negre, sfinte bolți,  
Și luna murii lungi albește,  
Cu umbră împlă orice colț.

Mă urc pe scări, intru-nlăuntru,  
Tăcere-adâncă l-al meu pas.  
Prin întuneric văd înalte  
Chipuri de sfinți p-iconostas.

Sub bolta mare doar străluce  
Un singur sâmbure de foc;  
În dreptul lui s-arată o cruce  
Și întunecime-n orice loc.

Acum de sus din cor apasă  
Un cântec trist pe murii reci  
Ca o cerșire tânguioasă  
Pentru repaosul de veci.

Prin tristul zgomot se arată,  
Încet, sub vâl, un chip ca-n somn,  
Cu o făclie-n mâna-i slabă -  
În albă mantie de domn.

Și ochii mei în cap îngheață  
Și spaima-mi seacă glasul meu.  
Eu îi rup vâlul de pe față...  
Tresar - încremenesc - sunt eu.

.....  
De-atunci, ca-n somn eu îmblu ziua  
Și uit ce spun adeseori;  
Șoptesc cuvinte neînțelese

# POEZII ONLINE

---

Și parc-aștept ceva să mor?